

قصه‌ها

امنیت؛ آرزو یا رویا؟!

مریم پیمان

هر لحظه قطره‌های آب خروشان‌تر مسیر خود را طی می‌کنند و گاه با جهش به سمتی، سنگی یا گیاهی را رنمناک. آفتاب مهر‌توان گرم‌کردن بدن یخ‌زده و خسته از راه هیچ‌کدام از ما را ندارد. چندین کیلومتر از شهرکرد دور شده‌ایم، مسیری آسفالت و راهی طولانی و سنگلاخ بود. باورم نمی‌شد نشانه‌ای از حیات در حیاط خانه‌ای بدون دیوار ببایم. خسته روی سنگی کنار رودخانه نشسته‌ایم. حریم خانه نامشخص است. چند نیمه‌دیوار کنار هم سه اتاق ساخته‌اند برای خانواده‌ای چهارنفری. اتاق‌هایی به نام «خانه» که هر لحظه در معرض سیل قرار دارند. جایی به تناقض هر خانه‌ای، ناامن. توان برخاستن ندارم. چند قطره باران روسری‌ام را خیس می‌کند. سنگ‌های یله دشت نشان از مد رودخانه دارند. «پارسال باران شدید شد و پل را خراب کرد». خانه هیچ راه ارتباطی امنی در اطراف ندارد. سلمان یک سال است که مدرسه نمی‌رود، چون راهی برای رفتن ندارد، اما کیوان حرف حساب سرش نمی‌شود و بدون وجود پل، راهی مدرسه می‌شود. «چندبار که آب رودخانه بالا آمده بود، نزدیک بود غرق شوم». ماه‌بست نجاتش داده است. از بازی‌کردن کودکان در حاشیه رودخانه هم می‌ترسد. به چشم‌های خندان و بی‌دغدغه حمیدرضای سه‌ساله نگاه می‌کنم. هیچ نشانی از غم بردارن و مادرش ندارد. شاد می‌دود و با دوستانش بازی می‌کند. انکار برای او ما غریبه نیستیم و رودخانه تهدیدی. پدرش پیش از ابتلا به سرطان به دلیل سوختگی، از کار افتاده بود و یک سال پیش سرطان، جان او را ربود و آنها را تنها گذاشت. ماه‌ست خانم بغض می‌کند از لبخند فرزندانش. نمی‌دانم گره کار کجاست، بلند می‌شوم و همراه او به داخل دیوارهایی نیم‌بند و سنگی می‌رویم. از میان دیوارهای خانه، سرما سرک می‌کشد، اما نور، نه. چشم‌هایم به تاریکی عادت نمی‌کنند. میان سیاهی محو و خاستری‌رنگ، تکیه‌گاهی سرخ و قرشی مندرس می‌بایم. می‌نشینم. به چشم‌های زنی می‌نگرم که هیچ نشانی از آسیند، در چشماش نیست. از خودم می‌گویم، شاید از خودش بگوید. از دردها و رنج‌ها، از بیماری و سختی‌ها و از تنهایی و تنهایی و تنهایی. سرش را بالا می‌آورد. چشمان سرخش در تاریکی اتاق به چشم می‌آیند. با دستمال پارچه‌ای زردرنگی اشک‌هایش را پاک می‌کند. از تنهایی‌هایش می‌گوید؛ از دیوارهایی که شاهد اشک‌های نریخته او هستند. از شب‌های هراس؛ وقتی که کودکانش را در زمستان از ترس سرما به‌زور می‌خواندند و خودش به حراست از آنها تا صبح وقت می‌گذراند. از بیماری سخت خودش پرده برمی‌دارد؛ همان روزهایی که با همه دشواری راه و هزینه رفت‌وآمدی ناچار آمبولانس او را به بیمارستان می‌رساند تا با درمانی موقت بتواند سه تیم‌خانه‌اش را همراهی کند. کیوان با ناراحتی وارد می‌شود و به چشمان من چون دشمنی غریب می‌نگرد. اشک‌های مادرش به نام من در خاطر او ثبت می‌شوند. ماه‌بست، او را برای مردش می‌خواند. او صورت خیس از اشک مادر را با آستین‌هایش پاک می‌کند. خلوت مادر- فرزندزی‌شان بس غیبه‌انگیز است. به صورتم دست می‌کشم. اشک‌هایم را با دست‌های خودم پاک می‌کنم.

صردرا محقق؛ وسوسه و رؤیای یافتن گنج و پولدارشدن یک‌شنبه، سال‌هاست پلای جان میراث تاریخی و طبیعی کشور شده است. افرادی غالباً کم‌اطلاع و بی‌سواد در دل هر شیء تاریخی ردی از طلا و سکه‌های قدیمی می‌بینند. برخی شبانه‌روز با این خیال سر می‌کنند و فقط رؤیا می‌پرورانند، برخی دیگر اما نادانیشان به اقدامات نابخردانه و تبهکارانه گره می‌خورد و تیشه و پتک تخریب بر جان آثار تاریخی و میراث فرهنگی می‌کوبند. در سال‌های اخیر، بارها و بارها خبر از تخریب آثار تاریخی در گوشه و کنار کشور منتشر شده است که علت همه هم یک چیز بوده؛ کسی یا کسانی در پی یافتن گنج دست به تخریب آثار زده‌اند.

در این گزارش به تعدادی از مشهورترین و خاص‌ترین آثار تاریخی و طبیعی که با این وسوسه به دست افراد ناآگاه آسیب جدی دیده‌اند، پرداخته و داستان آنها را شرح داده‌ایم. این تخریب‌ها و دست‌درازی به موارث تاریخی کشور، در شرایطی است که در قانون به‌صراحت برای این تخریب‌ها، مجازات‌های زیادی در نظر گرفته شده است.

بخشی از قوانین کشور در این زمینه به شرح زیر است: اشخاصی که بدون گرفتن اجازه از مراجع ذی‌صلاح نقوش و آثار مذهبی و ملی را تخریب کنند، به یک تا ۱۰ سال حبس محکوم می‌شوند. حفاری به قصد به‌دست‌آوردن اشیای عتیقه و آثار تاریخی، مطلقاً ممنوع و جرم محسوب می‌شود.

اشخاصی که به مرمت، تعمیر و تغییر آثار ثبت‌شده در فهرست آثار ملی مبادرت کنند، به جبران خسارت وارده محکوم می‌شوند. جرمیه تخریب اشیا و اماکن تاریخی و ملی دو تا ۱۰ سال حبس است. جرمیه حفاری در اماکن تاریخی و ملی سه سال حبس است.

مجازات حفاری غیرمجاز در تپه‌های باستانی، سه سال حبس است. این مجازات‌ها در مواد ۵۶۰ تا ۵۶۶ قانون مجازات اسلامی که در تاریخ دو خرداد سال ۱۳۷۵ مصوب شده، به‌صراحت بیان شده و جزئیات جرائم در این زمینه نیز شرح داده شده است. ازجمله در ماده ۵۶۰ قانون آمده است: «هرکس بدون اجازه از سازمان میراث فرهنگی کشور، یا با تخلف از ضوابط مصوب و اعلام‌شده از سوی سازمان مذکور، در حریم آثار فرهنگی – تاریخی مذکور در این ماده، مبادرت به عملیاتی نماید که سبب تزلزل بنیان آنها شود، یا در نتیجه آن عملیات به آثار و بناهای مذکور خرابی یا لطمه وارد آید، علاوه بر رفع آثار تخلف و پرداخت خسارت وارده، به حبس از یک تا سه سال محکوم می‌شود». ماده ۵۶۲ و ۵۶۳ این قانون نیز به این شرح است: «هرگونه حفاری و کاوش به قصد به‌دست‌آوردن اموال تاریخی – فرهنگی ممنوع بوده و مرتکب به حبس از شش ماه تا یک سال و ضبط اشیای مکشوفه به نفع سازمان میراث فرهنگی کشور و آلات و ادوات حفاری به نفع دولت محکوم می‌شود. چنانچه حفاری در اماکن و محوطه‌های تاریخی که در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده است، یا در بقاع متبرکه و اماکن مذهبی صورت گیرد، علاوه بر ضبط اشیای مکشوفه و آلات و ادوات حفاری، مرتکب به حداکثر مجازات مقرر محکوم می‌شود».

«هرکس به اراضی و تپه‌ها و اماکن تاریخی و مذهبی که به ثبت آثار ملی رسیده و مالک خصوصی نداشته باشد، تجاوز کند، به شش ماه تا دو سال حبس محکوم می‌شود مشروط بر آنکه سازمان میراث فرهنگی کشور قبلاً حدود مشخصات این قبیل اماکن و مناطق را در محل تعیین و علامت‌گذاری کرده باشد».

باین‌حال، حجم بالای تخریب آثار تاریخی و آسیب‌رساندن‌های عمدی و غیرعمدی به میراث فرهنگی که غالباً نیز به دلیل تلاش برای یافتن گنج و عتیقه انجام می‌شود، نشان می‌دهد این قوانین بازدارندگی کافی را برای پیشگیری از اقدامات مجرمانه در این زمینه ندارند تا اینکه

جامعه

گزارش «شرق» از آثار باستانی و میراث تاریخی که جویندگان گنج تخریب کردند

تب طلا بر جان میراث

افراد سودجو از مجازات‌های تعیین‌شده برای این‌گونه اقدامات مخرب آگاهی ندارند.

سنگ‌نگاره‌ها قربانی توهم طلا

جدیدترین خبری که در زمینه تخریب بخشی از آثار تاریخی کشور با توهم پیداکردن گنج و سکه‌های طلا منتشر شد، مربوط به تخریب سنگ‌نگاره‌های تاریخی و منحصربه‌فرد منطقه دهتل در استان هرمزگان بود. هفته گذشته عکس و فیلم‌هایی از شکستن تعدادی از این سنگ‌نگاره‌ها منتشر شد که مشخص بود هرکدام از این سنگ‌ها که روی بدنه خود سنگ‌نگاره‌های تاریخی داشتند، به وسیله جسمی سخت مانند پتک شکسته شده بودند. علت همه این تخریب‌ها هم یک چیز بود؛ تصور کسانی که این کار را کرده بودند، این بود که داخل سنگ‌نگاره‌ها طلا پیدا می‌کنند.

دهتل منطقه‌ای در جنوب شهرستان بستک در استان هرمزگان است و دهستان این منطقه به دلیل داشتن محوطه وسیعی از سنگ‌نگاره‌های تاریخی چندین‌هزارساله که گفته می‌شود قدمت بخش زیادی از آنها به ۱۲هزار سال پیش نیز می‌رسد، به دهستان سنگ‌نگاره‌ها مشهور شده است. اینجا قابلیت تبدیل به سایت‌موزه سنگ‌نگاره‌ها را دارد؛ امری که البته هنوز محقق نشده است؛ نه‌تنها این، بلکه این منطقه با همه غنای تاریخی و فرهنگی‌اش، هنوز در فهرست میراث تاریخی کشور هم به ثبت نرسیده است. چند روز پیش محسن ضیایی، مدیرکل میراث فرهنگی و گردشگری استان هرمزگان، در رابطه با ثبت ملی‌شدن این محوطه به

در ماده ۵۶۰ قانون آمده است: «هرکس بدون اجازه از سازمان میراث فرهنگی کشور، یا با تخلف از ضوابط مصوب و اعلام‌شده از سوی سازمان مذکور، در حریم آثار فرهنگی – تاریخی مذکور در این ماده، مبادرت به عملیاتی نماید که سبب تزلزل بنیان آنها شود، یا در نتیجه آن عملیات به آثار و بناهای مذکور خرابی یا لطمه وارد آید، علاوه بر رفع آثار تخلف و پرداخت خسارت وارده، به حبس از یک تا سه سال محکوم می‌شود

ایسنا این‌طور گفت: تا امروز چند بار پرونده ثبت ملی این محوطه آماده شده است؛ اما با اشکالاتی روبه‌رو شده که در حال برطرف‌کردن آنها هستیم و احتمالاً در آبان بررسی می‌شود. پرونده ثبت ملی این محوطه در بخش ثبت استان هرمزگان تهیه شده و برای شورای سیاست‌گذاری به سازمان میراث فرهنگی فرستاده می‌شود.

باین‌حال این سنگ‌نگاره‌ها در منطقه‌ای وسیع که حدود صد هکتار مساحت دارد واقع شده‌اند؛ منطقه‌ای که در گوشه‌گوشه آن می‌توان ردپای هنرهای بازمانده از انسان‌های اعصار گذشته را دید که به حال خود رها شده‌اند و هرازگاهی دست تجاوز افرادی سودجو به دامنه‌شان دراز می‌شود.

گرز بهرام ساسانی هم قربانی شد

آذرماه سال ۹۰ هم خبری منتشر شد که بهت خیلی‌ها را به دنبال داشت. نیمه‌های شب، دو نفر با ورود به محوطه حفاظت‌شده نقش‌برجسته‌های تنگ چوکان در ضلع شمالی شهر باستانی بیشاپور شهرستان کازرون، با استفاده از پتک، قسمت سنگ‌نگاره گریز را که در دست بهرام دوم پادشاه بزرگ ساسانیان است، نابود کردند. علت این تخریب هم توهم یافتن طلا بود. تخریبگران تصور می‌کردند در گرز کنده‌شده در دل سنگ سخت کوه، طلا جاسازی شده است و خیالشان این بود که با شکستن آن می‌توانند طلاهای شاه ساسانی را به جیب بزنند و فرار کنند. خیالشان اما باطل بود. آن گرز هیچ چیزی جز سنگ سخت نبود، اما همین توهم و خیال باطل به قیمت تخریب یکی از

ارزشمندترین سنگ‌نگاره‌های تاریخی کشور تمام شد. تا یکی، دو هفته پس از تخریب این سنگ‌نگاره کسی از جزئیات و علت ماجرا خبر نداشت تا اینکه دادستان عمومی و انقلاب شهرستان کازرون اعلام کرد که تخریب‌کنندگان این نقش برجسته ازسوی سربازان گنم‌امام زمان(عج) در شهرستان کازرون دستگیر شده‌اند. به گفته نصرالله ایزدی، دو متهم در بازجویی‌ها مدعی شدند به گمان اینکه درون گرز بهرام گنج است، اقدام به تخریب این نقش‌برجسته کرده‌اند.

در تنگ چوکان شهر کازرون شش نقش‌برجسته ساسانی وجود دارد که در سال ۱۳۱۰ با قدمت ساسانی و به شماره ۲۴ در فهرست آثار ملی ایران به ثبت رسیده‌اند. بسیاری این شش نقش‌برجسته را همپای نقش‌های ساسانی در بیستون و جزء زیباترین آثار تاریخی حکاکی‌شده بر سنگ در ایران می‌دانند. نقش‌برجسته‌ای که در این حمله آسیب دید، مربوط به بهرام دوم ساسانی است که سوار بر اسب و گرزبه‌دست در حال گرفتن هدایای عرب‌های بادیه‌نشین است. این نقش‌برجسته تخریب‌شده را مدتی بعد سازمان میراث فرهنگی مرمت کرد، اما هرگز این قسمت شبیه زمان پیش از تخریش نشد و نخواهد شد.

تخریب تاریخ چندمیلیون‌ساله

یکی دیگر از آثاری که آن هم قربانی توهم پیداکردن گنج شد، اثری طبیعی و کم‌نظیر در منطقه سرفاریاب استان کهگیلویه‌وبویراحمد بود که حاصل هنرنمایی طبیعت بود و میلیون‌ها سال عمر داشت؛ اثری طبیعی به نام «بردچهره» یا «سنگ‌چهره» که نماد شهر و روستاهای آن مناطق شده بود. این سنگ که بر فراز صخره‌ای به ارتفاع ۸۰۰ متر واقع شده بود، با ارتفاع دو متر و طول سه متر روی سنگی کوچک در حدود نیم‌متر قرار گرفته و محل اتصال این دو سنگ کمتر از ۳۰ سانتی‌متر بود. تصویر این سنگ که درست لبه پرتگاهی واقع شده بود، از همه مناطق اطراف دیده می‌شد و یکی از جذابیت‌های گردشگری منطقه سرفاریاب کهگیلویه‌وبویراحمد بود. باین‌حال اما آبان‌ماه سال ۹۴ چند نفر که تصور می‌کردند در سنگ زیرین این اثر طبیعی گنجی نهفته است، با پتک و کلنگ شبانه به سراغش رفتند و آن را ویران کردند. اگرچه سنگ بزرگ روی آنها افتاد و یکی از آنها هم دست و پایش شکست، اما اصل چیزی که از کار آنها به جا ماند، سقوط سنگی نبود که اهالی منطقه همیشه باافتخار از آن به‌عنوان نماد محل زندگی‌شان یاد می‌کردند و هرکس عکسی به یادگار از این اثر طبیعی در آلبوم عکس‌هایش داشت. سنگ‌چهره به دلیل قرارگرفتن در لبه پرتگاهی بلند، از بیشتر مناطق سرفاریاب قابل‌مشاهده بود و همیشه گردشگران زیادی برای دیدن این صحنه جذاب طبیعی و گرفتن عکس در کنار آن به این منطقه می‌آمدند، اما با تخریب این اثر و سقوط این سنگ بزرگ، این جذابیت تاریخی طبیعی برای همیشه از بین رفت. سنگ‌چهره به‌کلی نابود شده و احتمال بازسازی آن وجود ندارد، چراکه وضعیت طبیعی اثر از بین رفته است. در روزهای ابتدایی تخریب این اثر کسی دقیق نمی‌دانست چرا کسانی باید این نماد طبیعی را تخریب کنند، اما مدتی بعد خبر رسید پرونده تخریب‌کنندگان سنگ‌چهره برای بررسی دقیق‌تر به دادگاه تجدیدنظر ارسال شده است.

در همین رابطه فرماندار شهرستان چرام که این اثر در آن منطقه واقع شده بود، اعلام کرد: «افراد تخریب‌کننده این اثر طبیعی شناسایی شده‌اند و پرونده‌ای در این خصوص در مراجع قضائی تشکیل شده است». خبرگزاری مهر نیز در این رابطه در مطلبی این‌طور نوشت: «چند جوان خام و ساده‌لوح به سودای یافتن گنج در زیر این سنگ آنچنان بر ریشه‌شان پتک زدن که سر از تنش جدا شد و بر زمین افتاد».

سودوکو سخت ۱۹۳۷

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عدددهی بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۳	۵	۸	۱	۷	۹	۲	۴	۶
۱	۲	۴	۶	۳	۷	۵	۸	۹
۷	۹	۲	۵	۸	۱	۶	۳	۴
۶	۱	۳	۲	۴	۵	۷	۹	۸
۹	۷	۳	۸	۶	۵	۸	۱	۴
۸	۴	۷	۵	۱	۶	۹	۳	۲
۲	۶	۱	۹	۳	۷	۴	۵	۸
۴	۳	۱	۲	۴	۱	۶	۷	۵

۱	۲	۳	۶	۹	۲	۸	۵	۷
۱	۸	۵	۳	۷	۱	۴	۶	۲
۶	۷	۸	۴	۲	۵	۳	۹	۱
۲	۴	۹	۷	۵	۶	۱	۳	۸
۵	۱	۸	۴	۳	۲	۶	۷	۹
۷	۳	۱	۸	۹	۵	۲	۴	۶
۳	۹	۱	۲	۸	۷	۴	۵	۶
۸	۶	۳	۵	۴	۷	۹	۱	۲
۴	۵	۷	۹	۱	۳	۲	۸	۶

جدول ۲۹۴۰

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	۳	۵	۷	۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹
۲	۴	۶	۸	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰
۳	۵	۷	۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱
۴	۶	۸	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲
۵	۷	۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳
۶	۸	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲	۳۴
۷	۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳	۳۵
۸	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲	۳۴	۳۶
۹	۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳	۳۵	۳۷
۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲	۳۴	۳۶	۳۸
۱۱	۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳	۳۵	۳۷	۳۹
۱۲	۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲	۳۴	۳۶	۳۸	۴۰
۱۳	۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳	۳۵	۳۷	۳۹	۴۱
۱۴	۱۶	۱۸	۲۰	۲۲	۲۴	۲۶	۲۸	۳۰	۳۲	۳۴	۳۶	۳۸	۴۰	۴۲
۱۵	۱۷	۱۹	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳۱	۳۳	۳۵	۳۷	۳۹	۴۱	۴۳

نگاه

ربط‌مهاجرت با افزایش جرم

● **شرق**: در مباحث سیاسی درباره مهاجران اغلب ادعا می‌شود بین الگوهای مهاجرت و افزایش جرم ارتباط وجود دارد.
باین‌حال نتایج یک مطالعه در دانشگاه بوفالو نشان می‌دهد بین این دو موضوع ارتباط و پیوندی نیست.
درواقع به نظر می‌رسد مهاجرت با کاهش برخی جنایات نیز مرتبط است.
رابرت آدلمن، استاد جامعه‌شناسی در دانشگاه بوفالو و نویسنده اصلی این مقاله، می‌گوید: تحقیقات ما براساس شواهد قوی و پایدار نشان می‌دهد که به‌طور متوسط در سراسر مناطق شهری ایالات متحده میان جرم و جنایت و مهاجرت ارتباطی وجود ندارد.

نتایج نشان می‌دهد که مهاجرت باعث افزایش حملات نمی‌شود و در واقع سرقت‌ها، ارتکاب جرم، خرابکاری‌ها و قتل در مکان‌هایی که سطح مهاجرت بالاتر باشد، کمتر است.

مطالعه آدلمن با «لسلی ویلیامز رید» از دانشگاه آلاباما؛ «کیل مارل» از دانشگاه کانزاسو؛ «چارلز جرات» از دانشگاه ایالتی جورجیا؛ و ساسکی ویس، یک محقق مستقل، در آخرین شماره نشریه «اقلیت‌ها در عدالت کیفری» منتشر شده است.

آدلمن گفت: «ما‌ها را در محیط سیاسی فعلی حیاتی هستند. شواهد تجربی در این مطالعه و سایر تحقیقات مرتبط با آن نشان می‌دهد حمایت کم از این موضوع یعنی مهاجران، بیشتر منجر به جرم می‌شود».
تحقیقات قبلی براساس اطلاعات مربوط به دستگیری و جرم نشان داده است که به‌طورکلی افراد متولدشده در خارج از کشور کمتر از آمریکایی‌های بومی مرتکب جنایات شده‌اند.

برای مطالعه فعلی، نویسندگان از مطالعه فردی یا انفرادی مهاجران خودداری کردند و به‌جای آن بررسی کردند که آیا الگوهای مهاجرت در مقیاس بزرگ‌تر در جوامع می‌تواند با افزایش جرم و جنایت ناشی از تغییرات در شهرها از جمله فرصت‌های اقتصادی کمتر یا این ادعا که مهاجران مشاغل کارگران خانگی را حذف می‌کنند و به‌عبارتی جایگزین آنها می‌شوند، مرتبط باشد یا نه!

نویسندگان، نمونه‌ای از ۲۰۰ منطقه شهری را که از سوی اداره آمار ایالات متحده تعریف شده‌اند، مورد بررسی کردند و از داده‌های سرشماری و داده‌های گزارش‌شده جرم و جنایت از سوی اداره تحقیقات فدرال برای مدت ۲۰ سال، یعنی بین سال‌های ۱۹۷۰ تا ۲۰۱۰ استفاده کردند.

آدلمن گفت: «این یک مطالعه در طول زمان و در همه جا است و شواهد روشن است. ما ادعا نداریم که مهاجران هرگز درگیر جرم و جنایت نیستند. آنچه ما توضیح می‌دهیم و می‌گوییم این است که جوامعی که تغییرات دموگرافیک را تحت‌تاثیر الگوهای مهاجرتی تجربه می‌کنند، در هیچ‌یک از انواع جرم افزایش درخور ملاحظه‌ای را تجربه نمی‌کنند و در برخی موارد، میزان ارتکاب جرم ثابت بود یا در جوامعی که شامل مهاجران زیاد می‌شد، کاهش یافته بود. آدلمن می‌گوید رابطه بین مهاجرت و جرم پیچیده است و تحقیقات بیشتری باید انجام شود اما این تحقیق سایر نتایج علمی را نیز تایید و پشتیبانی می‌کند که مهاجران در کل، تأثیر مثبتی بر زندگی اجتماعی و اقتصادی آمریکا دارند.

آدلمن گفت: «مهم است که سیاست‌های عمومی را بر مبنای حقایق و شواهد، نه بر پایه ایدئولوژی‌ها و ادعاهای بی‌اساس؛ که مهاجران بخش‌های خاصی از جمعیت ایالات متحده را تهدید می‌کنند، آن‌هم بدون هیچ‌گونه واقعباتی که به آنها بازگرد و آن را اثبات کند، پایه‌ریزی کنیم».

منبع:ساینس‌دیلی

احمق و کودن- به تنهایی ۱۰- شغل و حرفه‌ای ندارد- خواب کودکانه- زانوترسان ۱۱- سخن بی‌پرده- بهشتی- واحد فعال دفع آب و مواد زائد در کلیه ۱۲- شهری در آلمان- خوشحال و مسرور- نخستین